

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про видавничу справу

Із змінами і доповненнями, внесеними
Законами України
від 7 лютого 2002 року № 3047-III,
від 15 травня 2003 року № 762-IV,
від 18 листопада 2003 року № 1268-IV,
від 3 лютого 2004 року № 1407-IV,
від 23 червня 2005 року № 2707-IV,
від 8 вересня 2005 року № 2855-IV,
від 2 листопада 2006 року № 317-V,
від 18 вересня 2008 року № 521-VI,
від 12 травня 2011 року № 3352-VI,
від 16 жовтня 2012 року № 5460-VI,
від 20 листопада 2012 року № 5492-VI,
від 1 липня 2014 року № 1554-VII,
від 25 грудня 2015 року № 927-VIII,
від 28 січня 2016 року № 954-VIII,
від 8 грудня 2016 року № 1780-VIII
від 23 березня 2017 року № 1982-VIII
від 6 вересня 2018 року № 2530-VIII,
від 20 вересня 2019 року № 124-IX,
від 14 січня 2020 року № 440-IX,
від 16 червня 2020 року № 692-IX

Цей Закон визначає загальні засади видавничої справи, регулює порядок організації та провадження видавничої діяльності, виготовлення та розповсюдження видавничої продукції, умови взаємовідносин і функціонування суб'єктів видавничої справи.

(абзац перший преамбули із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Відповідно до Конституції України цей Закон покликаний сприяти національно-культурному розвитку українського народу, громадян України всіх національностей, утвердженню їх духовності та моралі, доступу членів суспільства до загальнолюдських цінностей, захисту прав та інтересів авторів, видавців, виготовлювачів, розповсюджувачів і споживачів видавничої продукції.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

- 1) виготовлення видавничої продукції — виробничо-технологічний процес відтворення визначеним тиражем видавничого оригіналу поліграфічними чи іншими технічними засобами;
- 2) виготовлювач видавничої продукції — суб'єкт господарювання, що здійснює виготовлення тиражу видання;
- 3) видавець — суб'єкт господарювання, що здійснює видавничу діяльність;
- 4) видавництво — юридична особа, основним видом діяльності якої є видавничу діяльність;
- 5) видавничу діяльність — організаційно-творча, господарсько-виробнича діяльність видавців, спрямована на підготовку і випуск у світ видавничої продукції;
- 6) видавничу організація — юридична особа, що здійснює видавничу діяльність разом з іншими видами діяльності;
- 7) видавничу продукція — сукупність видань, випущених видавцем (видавцями);
- 8) видавничу справу — провадження або поєднання суб'єктами господарювання таких видів діяльності: видавничої діяльності, виготовлення видавничої продукції, розповсюдження видавничої продукції;
- 9) видання - твір (документ), що пройшов редакційно-видавничу опрацювання, виготовлений шляхом друкування, тиснення або іншим способом, містить інформацію, призначену для поширення, і відповідає вимогам нормативно-правових актів з питань видавничого оформлення, поліграфічного і технічного виконання;
(пункт 9 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 20.09.2019 р. № 124-IX)
- 10) вихідні відомості видання — сукупність даних, що характеризують видання та призначені для його оформлення, бібліографічного опрацювання, статистичного обліку та інформування споживача;
- 11) замовник видавничої продукції — фізична чи юридична особа, яка замовляє видавничу продукцію, беручи на себе фінансові зобов'язання;
- 12) міжнародний стандартний номер — номер, який на міжнародному рівні ідентифікує відповідне

видання певного видавця;

13) розповсюдження видавничої продукції — доведення видавничої продукції до споживача через торговельну мережу або в інший спосіб;

14) розповсюджувач видавничої продукції — суб'єкт господарювання, що здійснює розповсюдження видавничої продукції;

15) суспільно необхідні видання — види видань, передбачені до випуску за державним замовленням для задоволення пріоритетних державних потреб;

16) тематична програма — програма випуску суспільно необхідних видань за бюджетні кошти, розроблена в установленому порядку;

17) тираж (наклад) — кількість виготовлених примірників видання.

(стаття 1 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 2. Виключена

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 3. Мета видавничої справи

Видавнича справа спрямована на:

задоволення потреб особи, суспільства, держави у видавничій продукції та отримання прибутку від цього виду діяльності;

створення можливостей для самовиявлення громадян як авторів незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак;

забезпечення права на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань;

сприяння національно-культурному розвитку українського народу шляхом збільшення загальної кількості тиражів, обсягів та розширення тематичного спрямування українського книговидавництва;

забезпечення доступу українського суспільства до загальнолюдських цінностей шляхом перекладу державною мовою кращих здобутків світової літератури, науки тощо, налагодження співпраці з іноземними видавництвами, українською діаспорою, укладення відповідних міжнародних угод;

випуск видань мовами національних меншин України для задоволення їхніх культурно-освітніх потреб;

(абзац сьомий статті 3 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

абзац восьмий статті 3 виключено

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

збільшення кількості видань іноземними мовами, які поширювали б у світі знання про Україну;

абзац десятий статті 3 виключено

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

сприяння закордонним українцям у забезпеченні вітчизняними виданнями.

(статтю 3 доповнено абзацом згідно із Законом України від 23.06.2005 р. № 2707-IV,

абзац одинадцятий статті 3 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 4. Законодавство про видавничу справу

Відносини у сфері видавничої справи регулюються Конституцією України, Господарським кодексом України, законами України "Про інформацію", "Про обов'язковий примірник документів", "Про авторське право і суміжні права", "Про державну таємницю", "Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні", "Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні", "Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів", цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

(стаття 4 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 18.09.2008 р. № 521-VI,

у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 5. Державна політика у видавничій справі

Державна політика у видавничій справі визначається Верховною Радою України і ґрунтується на принципах дотримання свободи у видавничій справі, протидії її монополізації, зміцнення матеріально-технічних, організаційних, правових і наукових засад видавничої справи, гарантії соціального і правового захисту її працівників.

Державна політика у видавничій справі спрямовується на підтримку розвитку національного книговидавництва, наповнення україномовними виданнями ринку, фондів бібліотек, забезпечення потреб навчальних і наукових закладів, Збройних Сил України та інших військових формувань, правоохоронних органів, підприємств, установ і організацій необхідними виданнями державною мовою.

Державна політика підтримки культур національних меншин у видавничій справі здійснюється через відповідні органи виконавчої влади із залученням національно-культурних товариств, а також Українського інституту книги в межах повноважень, визначених законом та статутом.

(частина третя статті 5 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 28.01.2016 р. № 954-VIII)

Кабінет Міністрів України забезпечує проведення політики у видавничій справі, спрямовує і координує роботу міністерств та інших органів виконавчої влади у цій сфері.

Державне регулювання і контроль у видавничій сфері здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у видавничій сфері (далі — уповноважений орган).

(статтю 5 доповнено новою частиною п'ятою

згідно із Законом України від 16.10.2012 р. № 5460-VI,
у зв'язку з цим частини п'яту — сьому вважати відповідно частинами шостою — восьмою,
частина п'ята статті 5 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Державна політика у видавничій справі може конкретизуватися і коригуватися в законах України на основі вивчення ринку видавничої продукції, аналізу потреб, попиту і пропозицій з урахуванням державної статистики друку.

Держава надає пріоритети щодо випуску суспільно необхідних видань з метою забезпечення функціонування органів законодавчої, виконавчої та судової влади, охорони здоров'я, науки, освіти, культури, соціального захисту населення за державними тематичними програмами і на засадах державного замовлення.

Державна політика у видавничій справі відповідно до поставленої мети здійснюється також шляхом податкового, митного, валютного та інших видів регулювання.

Держава надає підтримку суб'єктам видавничої справи, створює сприятливі умови для розвитку книговидавництва відповідно до Закону України "Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні". Передача в оренду державного та комунального майна суб'єктам видавничої справи здійснюється відповідно до Закону України "Про оренду державного та комунального майна".

(статтю 5 доповнено частиною дев'ятою згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 6. Державна підтримка і особливості приватизації у видавничій справі

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у видавничій сфері, разом з іншими органами державної влади вживає заходів із розвитку книговидавництва та книгорозповсюдження, популяризації вітчизняної книговидавничої продукції.

(статтю 6 доповнено новою частиною першою згідно із Законом України від 16.10.2012 р. № 5460-VI,
у зв'язку з цим частини першу — четверту вважати відповідно частинами другою — п'ятою)

Приватизація книжкових, газетно-журнальних видавництв, підприємств поліграфії та книгорозповсюдження загальнодержавного значення, що мають на своєму балансі приміщення і/або високі технологічні лінії для випуску високоякісної друкованої продукції та її поширення, може здійснюватися шляхом акціонування в такому порядку:

51 відсоток акцій залишається за державою;

25 відсотків акцій передається акціонованим поліграфічним та книготорговельним підприємствам;

24 відсотки акцій передається юридичним особам — видавцям, які випускають продукцію на даному поліграфічному підприємстві або розповсюджують її через дане підприємство оптового книгорозповсюдження, що перетворені в акціонерні товариства відкритого типу або є такими. Пакети акцій між ними розподіляються пропорційно до обсягів продукції, що друкується і розповсюджується.

Держава надає підтримку видавництвам, видавничим організаціям, поліграфічним та книготорговельним підприємствам, що випускають або розповсюджують не менше 50 відсотків продукції державною мовою та малотиражні (до 5 тисяч примірників) видання мовами нечисленних національних меншин, а також видання, аудіювані у спеціальному цифровому форматі для сліпих, осіб з порушеннями зору та осіб з дислексією або надруковані рельєфно-крапковим шрифтом для сліпих, шляхом надання пільг щодо сплати податків та зборів. Така підтримка надається і при вивезенні видавничої продукції, випущеної в Україні, та при ввезенні видавничої продукції вітчизняних видавців, виданої українською мовою та мовами нечисленних національних меншин, а також видання, аудіювані у спеціальному цифровому форматі для сліпих, осіб з порушеннями зору та осіб з дислексією або надруковані рельєфно-крапковим шрифтом для сліпих, що проживають в Україні.

(частина третя статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 25.12.2015 р. № 927-VIII)

Видавництва користуються послугами організацій поштового, телеграфного і телефонного зв'язку за тарифами, передбаченими для бюджетних організацій та установ.

Видавництвам, що спеціалізуються на випуску продукції рекламного та еротичного характеру, підтримка з боку держави не надається.

Стаття 7. Фонди підтримки і розвитку видавничої справи

Для фінансування заходів, спрямованих на підтримку і розвиток видавничої справи, її матеріально-технічної і наукової бази, можуть утворюватися фонди з міжнародним, всеукраїнським та місцевим статусом.

Стаття 8. Мова у видавничій справі

У видавничій справі мова застосовується відповідно до статті 10 Конституції України та визначається законом.

(частина перша статті 8 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Уся друкована продукція, призначена для службового та ужиткового користування (бланки, форми, квитанції, квитки, посвідчення, дипломи тощо), що розповсюджується через державні підприємства, установи і організації, видається державною мовою.

Держава заохочує здійснення видавничої діяльності, виготовлення і розповсюдження видавничої продукції державною мовою та мовами національних меншин, що проживають в Україні.

(частина третя статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Завдання щодо забезпечення дотримання державної мовної політики у видавничій сфері покладається на

Розділ II

ОРГАНІЗАЦІЯ І ЗДІЙСНЕННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПРАВИ

Стаття 9. Організаційно-правові форми у видавничій справі

(назва статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

У видавничій справі на засадах різних форм власності використовуються будь-які організаційно-правові форми, передбачені законодавством.

Стаття 10. Суб'єкти та об'єкти видавничої справи

(назва статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

До суб'єктів видавничої справи відносяться видавці, виготовлювачі та розповсюджувачі видавничої продукції.

Суб'єктами видавничої справи в Україні є фізичні особи — підприємці, юридичні особи України та іноземних держав.

(частина друга статті 10 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Суб'єкти видавничої справи вступають у правові, майнові, виробничі відносини із суб'єктами інших сфер діяльності відповідно до законодавства.

Суб'єкт видавничої справи може бути одночасно видавцем та/чи виготовлювачем та/чи розповсюджувачем видавничої продукції.

(частина четверта статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 18.09.2008 р. № 521-VI, частини четверту і п'яту замінено частиною четвертою згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII, у зв'язку з цим частину шосту вважати частиною п'ятою)

Відносини між суб'єктами видавничої справи регулюються окремими угодами, укладеними згідно з законодавством.

Об'єктом видавничої справи є видавнича продукція.

(статтю 10 доповнено частиною шостою згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII, частина шоста статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 20.09.2019 р. № 124-IX)

Стаття 11. Засновник (співзасновники) суб'єкта видавничої справи

Засновником (співзасновниками) суб'єкта видавничої справи, що є юридичною особою, можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, юридичні особи України та іноземних держав.

Засновник (співзасновники) суб'єкта видавничої справи затверджує установчі документи суб'єкта видавничої справи, що є юридичною особою.

Засновник (співзасновники) суб'єкта видавничої справи має право брати участь у формуванні видавничої програми, доборі кадрів, одержувати прибуток від видавничої діяльності, виготовлення та розповсюдження видавничої продукції.

(стаття 11 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 12. Державний реєстр видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції

З метою обліку суб'єктів видавничої справи в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, уповноваженим органом ведеться Державний реєстр видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції (далі — Державний реєстр).

Суб'єкти господарювання провадять діяльність у видавничій справі після внесення їх до Державного реєстру на підставі свідоцтва про внесення суб'єкта господарювання до Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції (далі — свідоцтво).

Видача свідоцтва або прийняття рішення про відмову в його видачі, переоформлення, видача дублікату та анулювання свідоцтва здійснюються уповноваженим органом.

Діяльність у видавничій справі без внесення до Державного реєстру провадять:

органи законодавчої, виконавчої, судової влади — для випуску офіційних видань з матеріалами законодавчого та іншого нормативно-правового характеру, бюлетенів судової практики;

підприємства, установи, організації, навчальні заклади, наукові установи, творчі спілки, інші юридичні особи — для випуску і безоплатного поширення інформаційних (бібліографічних, реферативних, оглядових), рекламних видань про свою діяльність; видань, що містять нормативні акти з виробничо-практичних питань

таких підприємств, установ та організацій; службових та методичних матеріалів, документів для потреб їхньої статутної діяльності, а також матеріалів на правах рукопису, розмножених за допомогою технічних засобів.

(стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 15.05.2003 р. № 762-IV, від 16.10.2012 р. № 5460-VI, у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 13. Заява про внесення суб'єкта господарювання до Державного реєстру

Заява про внесення суб'єкта господарювання до Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції (далі — заява) подається до уповноваженого органу і має містити таку інформацію про суб'єкта господарювання:

для фізичної особи — підприємця:

прізвище, ім'я, по батькові;

вид (види) діяльності у видавничій справі;

паспортні дані;

місце проживання;

номери засобів зв'язку;

для юридичної особи:

повне та скорочене найменування;

відомості про засновника (співзасновників) суб'єкта господарювання (прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані (для фізичної особи), повне найменування (для юридичної особи), місцезнаходження (місце проживання), номери засобів зв'язку;

вид (види) діяльності у видавничій справі;

місцезнаходження;

номери засобів зв'язку.

До заяви додаються нотаріально засвідчені копії установчих документів суб'єкта господарювання — юридичної особи.

Заява складається державною мовою, підписується керівником суб'єкта господарювання (чи уповноваженою ним особою), що є юридичною особою, або суб'єктом господарювання, який є фізичною особою — підприємцем.

(частина третя статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.03.2017 р. № 1982-VIII)

(стаття 13 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 20.11.2012 р. № 5492-VI, у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 14. Внесення суб'єкта господарювання до Державного реєстру

Рішення про видачу свідоцтва та внесення суб'єкта господарювання до Державного реєстру або про надання письмового повідомлення про відмову у видачі свідоцтва ухвалюється уповноваженим органом протягом 30 календарних днів з дати надходження заяви.

Свідоцтво видається на безоплатній основі та діє безстроково.

(стаття 14 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 15. Виключена

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 16. Відмова у видачі, переоформлення, видача дубліката та анулювання свідоцтва про внесення суб'єкта господарювання до Державного реєстру

Уповноважений орган відмовляє суб'єктові господарювання у видачі свідоцтва у разі, якщо: суб'єкт господарювання з таким найменуванням уже внесений до Державного реєстру; в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців відсутня інформація про суб'єкта господарювання;

інформація про суб'єкта господарювання, наведена у заяві, не відповідає відомостям, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців;

заява та додані до неї документи подані з порушенням вимог, встановлених статтею 13 цього Закону.

Свідоцтво підлягає переоформленню у разі зміни найменування або прізвища, імені, по батькові суб'єкта видавничої справи, його місцезнаходження (місця проживання), засновника (співзасновників) та виду (видів) діяльності у видавничій справі.

Підставами для видачі дубліката свідоцтва є його втрата або пошкодження.

Анулювання свідоцтва здійснюється уповноваженим органом у разі:

припинення діяльності суб'єкта видавничої справи з підстав, передбачених статтею 32 цього Закону;

переоформлення свідоцтва;

винесення судом рішення про анулювання свідоцтва.

(стаття 16 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 17. Замовник видавничої продукції

(назва статті 17 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Замовниками будь-якої видавничої продукції можуть бути: громадяни України, іноземці та особи без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах, юридичні особи України та інших держав.

Умови виконання замовлення на видавничу продукцію, права та обов'язки сторін визначаються відповідними угодами, укладеними згідно із законодавством між замовником видавничої продукції та відповідними суб'єктами видавничої справи.

(статтю 17 доповнено новою частиною другою згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII, у зв'язку з цим частини другу — п'яту вважати відповідно частинами третьою — шостою)

Частина третю статті 17 виключено

(частина третя статті 17 із змінами, внесеними згідно з Законом України від 03.02.2004 р. № 1407-IV, виключено згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

З метою видання творів видавці можуть використовувати, крім власних коштів, кошти меценатів, спонсорів, благодійних та інших фондів.

(статтю 17 доповнено новою частиною четвертою згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII, у зв'язку з цим частини четверту — шосту вважати відповідно частинами п'ятою — сьомою)

Замовник визначає мову, обсяг, тираж видання, самостійно вирішує питання про його використання чи розповсюдження.

Видавець має право бути замовником перед виготовлювачем та розповсюджувачем видавничої продукції.

Умови виконання замовлення на видавничу продукцію, права та обов'язки сторін визначаються договорами між автором (співавторами), їх спадкоємцями чи особами, яким автори чи їх спадкоємці передали свої авторські майнові права на об'єкт замовлення, замовником, видавцем, виготовлювачем та розповсюджувачем, укладеними відповідно до законодавства.

(частина сьома статті 17 у редакції Закону України від 03.02.2004 р. № 1407-IV)

Стаття 18. Видавці

(назва статті 18 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

До видавців належать видавництва, видавничі організації та фізичні особи — підприємці, які здійснюють видавничу діяльність.

(статтю 18 доповнено новою частиною першою згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII, у зв'язку з цим частини першу — третю вважати відповідно частинами другою — четвертою)

Основною структурною ланкою у видавничій справі є видавництва і видавничі організації різних форм власності.

Видавництва та видавничі організації діють на підставі своїх установчих документів, які, окрім відомостей, передбачених законодавством, мають містити відомості про належність цих видавців до видавництв або видавничих організацій.

(частина третя статті 18 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Частина четверту статті 18 виключено

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 19. Гарантії прав видавців

(назва статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Права видавців гарантуються Конституцією та законами України.

(частина перша статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Втручання державних органів, їх посадових осіб, громадських організацій, окремих громадян в організаційно-творчу діяльність видавців, а також цензура як контроль за ідеологічним змістом видань забороняються. Відповідними органами контролюється лише зміст інформації, що охороняється законодавством.

Стаття 20. Права та обов'язки видавця

Права та обов'язки видавця у відносинах з автором (співавторами) твору в галузі науки, літератури і мистецтва, їх спадкоємцями чи з особою, якій автори чи їх спадкоємці передали авторські майнові права, чи з особами, яким належать права на інші об'єкти права інтелектуальної власності, визначаються законодавством України з питань інтелектуальної власності.

(частина перша статті 20 у редакції Закону України від 03.02.2004 р. № 1407-IV)

З урахуванням специфіки видавничої діяльності видавець має право: формувати власну видавничу програму, визначати масштаби і тематичну спрямованість своєї діяльності;

використовувати випущену за власною видавничою програмою видавничу продукцію для забезпечення статутної діяльності, розповсюджувати її самостійно або користуватися послугами іншого розповсюджувача;

(абзац третьої частини другої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

випускати у світ як обнародовані, так і необнародовані твори науки, літератури і мистецтва незалежно від їх призначення, жанру, обсягу, а також способу відтворення, виражені в письмовій чи будь-якій іншій формі, набувати невиключних або виключних майнових прав на них;

(абзац четвертий частини другої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

приймати від юридичних і фізичних осіб замовлення на підготовку і випуск у світ видань, надавати їм редакційно-видавничі та інші послуги відповідно до профілю своєї діяльності;

абзац шостий частини другої статті 20 виключено

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

висувати у встановленому порядку видані видавцем твори науки, літератури і мистецтва на здобуття державних, громадських, міжнародних премій;

установлювати творчі та виробничі відносини, культурні зв'язки з видавцями інших держав;

брати участь у роботі міжнародних організацій видавців, представляти свою видавничу продукцію на національних і міжнародних конкурсах, виставках, ярмарках.

Видавець зобов'язаний:

здійснювати свою діяльність відповідно до законодавства України, поважати права всіх суб'єктів видавничої справи та інших сфер господарської діяльності;

(абзац другий частини третьої статті 20 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

сприяти утвердженню загальнолюдських гуманістичних цінностей, розвитку науки, культури, задоволенню духовних потреб українського народу, ставитися з повагою до національної гідності, національної своєрідності й культури всіх народів;

дотримуватися норм авторського та патентного права, положень нормативно-правових актів, що регламентують видавничу справу, а також встановлюють вимоги щодо якості видавничої продукції;

(абзац четвертий частини третьої статті 20 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII,

із змінами, внесеними згідно із Законом України від 20.09.2019 р. № 124-IX)

забезпечувати своєчасне доставляння юридичним особам, визначеним Законом України "Про обов'язковий примірник документів", обов'язкових примірників видань;

(абзац п'ятий частини третьої статті 20 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

подавати в установленому порядку звітність про випуск видавничої продукції;

(абзац шостий частини третьої статті 20 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

відшкодовувати збитки, заподіяні внаслідок порушення законодавства.

Стаття 21. Права та обов'язки виготовлювача видавничої продукції

Виготовлювачем видавничої продукції може бути поліграфічне підприємство, інша юридична особа будь-якої форми власності, громадяни України, іноземці та особи без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах, або юридичні особи іншої держави, які мають у своєму розпорядженні засоби поліграфічного виробництва чи копіювально-розмножувальну техніку.

Виготовлювач приймає замовлення на виготовлення видавничої продукції за умови, що видавець внесений до Державного реєстру як суб'єкт видавничої справи, крім випадків, передбачених частиною четвертою статті 12 цього Закону.

(частина друга статті 21 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Умови та терміни виконання замовлення на виготовлення видавничої продукції визначаються договором між її замовником і виготовлювачем. Спори між замовником і виготовлювачем вирішуються судом.

Виготовлювач видавничої продукції несе відповідальність згідно із законодавством перед видавцем за точне відтворення видавничого оригіналу, дотримання вимог щодо якості виконання кожного примірника видання у замовленому тиражі.

(частина четверта статті 21 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII,

із змінами, внесеними згідно із Законом України від 20.09.2019 р. № 124-IX)

Виготовлювач не має права без дозволу видавця передавати будь-кому, крім випадків, передбачених законодавством, виготовлений тираж видання або його частину, видавничі оригінали, макети, фото чи друкарські форми, їх електронні відповідники.

(частина п'ята статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Виготовлення без дозволу видавця додаткового тиражу видання не допускається.

(частина шоста статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Частину сьому статті 21 виключено

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 22. Виключена

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 23. Вихідні відомості видання

Вихідні відомості видання — сукупність даних, які характеризують видання і призначені для його оформлення, інформування споживача, бібліографічного опрацювання і статистичного обліку.

Кожний примірник видання повинен містити вихідні відомості.

Частину третю статті 23 виключено

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Частину четверту статті 23 виключено

(згідно із Законом України від 20.09.2019 р. № 124-IX)

Перелік, зміст і порядок оформлення вихідних відомостей для кожного виду видань визначаються стандартами.

Вихідні відомості оформляє видавець.

Всі книжкові видання в Україні, незалежно від мови основного тексту, повинні мати обов'язкову анотацію та вихідні бібліографічні відомості державною мовою. Винятком можуть бути тільки видання іноземними мовами, призначені для розповсюдження за кордоном або серед іноземців.

Вихід у світ видання без обов'язкових для нього вихідних відомостей або з недостовірними відомостями не допускається.

(частина сьома статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 24. Виключена

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 25. Розповсюдження видавничої продукції

Частину першу статті 25 виключено

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Розповсюдження видавничої продукції може здійснюватися шляхом її реалізації (продажу) в роздрібній та оптовій торгівлі, безоплатного розповсюдження чи обміну на договірних засадах.

Частину третю статті 25 виключено

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Частину четверту статті 25 виключено

(згідно із Законом України від 02.11.2006 р. № 317-V)

Вивезення за межі України і ввезення в Україну видавничої продукції здійснюється відповідно до законодавства України.

Стаття 26. Права та обов'язки розповсюджувача видавничої продукції

Розповсюджувач видавничої продукції має право:

здійснювати роздрібну і оптову купівлю-продаж видавничої продукції;

самостійно формувати свої виробничі плани, визначати масштаби своєї діяльності, добирати видавничу продукцію за тематичною спрямованістю;

приймати від юридичних і фізичних осіб замовлення на розповсюдження видавничої продукції;

(абзац четвертий частини першої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

встановлювати виробничі відносини з іноземними видавцями, розповсюджувачами видавничої продукції з метою її ввезення або вивезення.

(абзац п'ятий частини першої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Розповсюджувач зобов'язаний:

здійснювати свою діяльність відповідно до законодавства України;

подавати у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку державну статистичну звітність про вивезення за межі України і ввезення видавничої продукції в Україну.

Стаття 26¹. Державне замовлення на випуск видавничої продукції

Державне замовлення на випуск видавничої продукції формується відповідно до вимог Закону України "Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб" з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

Частину другу статті 26¹ виключено

(статтю 26¹ доповнено новою частиною другою згідно із Законом України від 28.01.2016 р. № 954-VIII, частину другу статті 26¹ виключено згідно із Законом України від 16.06.2020 р. № 692-IX)

Частину третю статті 26¹ виключено

(статтю 26¹ доповнено новою частиною третьою згідно із Законом України від 28.01.2016 р. № 954-VIII, частину третю статті 26¹ виключено згідно із Законом України від 16.06.2020 р. № 692-IX)

Частину четверту статті 26¹ виключено

(статтю 26¹ доповнено новою частиною четвертою згідно із Законом України від 28.01.2016 р. № 954-VIII, у зв'язку з цим частини другу - сьому вважати відповідно частинами п'ятою - десятою, частину четверту статті 26¹ виключено згідно із Законом України від 16.06.2020 р. № 692-IX)

Показниками державного замовлення на випуск видавничої продукції є загальний обсяг друкованого видання, його тираж та вартість. Загальні обсяги випущеної за державним замовленням видавничої продукції повинні відповідати загальним обсягам її розповсюдження.

Державні замовники як головні розпорядники коштів державного бюджету в межах виділених коштів та виходячи із затверджених показників державного замовлення відповідно до переліку книжкових видань, передбачених до випуску за державним замовленням, що складається на підставі експертних висновків, укладають державні контракти, в яких визначаються економічні і правові зобов'язання сторін та регулюються взаємовідносини замовника і виконавця.

Вибір виконавців державного замовлення здійснюється у порядку, встановленому Законом України "Про здійснення державних закупівель".

(частина сьома статті 26¹ із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.06.2020 р. № 692-IX)

До переліку книжкових видань, передбачених до випуску за державним замовленням, включаються видання, що висвітлюють актуальні теми в контексті сучасних проблем державотворення та історії України, сприяють розвитку культури, освіти і науки, зміцненню науково-технічного та інвестиційного потенціалу держави, інтеграції України до європейського та світового співтовариства, вихованню молоді, задовольняють читацький попит відповідно до даних бібліотек України, у тому числі видання, аудіювані у спеціальному цифровому форматі для сліпих, осіб з порушеннями зору та осіб з дислексією або надруковані рельєфно-крапковим шрифтом для сліпих, а також видання, присвячені пам'ятним датам.

(частина восьма статті 26¹ із змінами, внесеними згідно із Законом України від 25.12.2015 р. № 927-VIII)

Тираж видавничої продукції, випущеної за державним замовленням, безоплатно передається відповідно до розподілу, що здійснюється державним замовником з попереднім вивченням потреби, для поповнення фондів публічних та спеціальних бібліотек державної і комунальної форми власності, для посольств та українських громад за кордоном, громадських організацій, національних культурних товариств, органам державної влади та використовується для задоволення загальнодержавних і суспільних потреб.

Порядок формування державного замовлення на випуск видавничої продукції та порядок її розповсюдження затверджуються Кабінетом Міністрів України.

(Закон доповнено статтею 26¹ згідно із Законом України від 12.05.2011 р. № 3352-VI)

Стаття 27. Книжкова палата України

Книжкова палата України — державна наукова установа у сфері видавничої справи та інформаційної діяльності, що здійснює:

(абзац перший частини першої статті 27 у редакції Закону України від 08.09.2005 р. № 2855-IV)

державну бібліографічну реєстрацію та централізовану каталогізацію всіх без винятку видів видань, випущених в Україні;

збирання та використання адміністративних даних, які характеризують динаміку та тенденції у видавничій справі;

(абзац третій частини першої статті 27 у редакції Закону України від 07.02.2002 р. № 3047-III)

аналіз тенденцій розповсюдження видавничої продукції, вивчення книжкового ринку, його регіональних особливостей;

комплектування і збереження повного і недоторканного фонду Державного архіву друку — головного сховища всіх видів видань, випущених в Україні;

абзац шостий частини першої статті 27 виключено

(абзац шостий частини першої статті 27 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII, виключено згідно із Законом України від 20.09.2019 р. № 124-IX)

розробку та обґрунтування короткострокових і довгострокових прогнозів розвитку видавничої та бібліографічної справи в Україні;

наукові дослідження в галузі бібліографії, книгознавства, соціології книги та читання, консервації та реставрації документів;

наукознавчі дослідження і розробку бібліометричних методів визначення пріоритетних напрямів і рівнів розвитку наукових досліджень;

створення і видання поточних, кумулятивних і ретроспективних бібліографічних покажчиків, науково-аналітичних оглядів, карток централізованої каталогізації;

(абзац десятий частини першої статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)
розробку та експлуатацію бібліографічних баз даних і мереж бібліографічної інформації.
абзац дванадцятий частини першої статті 27 виключено

(згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Частину другу статті 27 виключено

(статтю 27 доповнено новою частиною другою згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII, у зв'язку з цим частини другу - четверту вважати відповідно частинами третьою - п'ятою, частина друга статті 27 виключена згідно із Законом України від 20.09.2019 р. № 124-IX)

Книжкова палата України одержує безоплатно в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, обов'язкові примірники всіх видань, випуск яких здійснюється суб'єктами видавничої справи в Україні, узагальнює відомості про зазначені примірники, оприлюднює в засобах масової інформації та надсилає їх уповноваженому органу.

(частина третя статті 27 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Книжкова палата України належить до сфери управління уповноваженого органу.

(частина четверта статті 27 у редакції

Законів України від 08.09.2005 р. № 2855-IV, від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Фінансування основної діяльності Книжкової палати України здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

(статтю 27 доповнено новою частиною п'ятою згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII, у зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою)

Книжкова палата України підпорядковується центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у видавничій сфері.

(частина шоста статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. № 5460-VI)

Стаття 28. Обмеження права у видавничій справі

Частину першу статті 28 виключено

(частина перша статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 18.11.2003 р. № 1268-IV, виключено згідно із Законом України від 08.12.2016 р. № 1780-VIII)

У видавничій справі забороняється:

випускати у світ, виготовляти та/або розповсюджувати продукцію, що містить матеріали (висловлювання, заклики тощо), зміст яких спрямований на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, комуністичного та/або націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів та їхньої символіки, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення;

(частину другу статті 28 доповнено новим абзацом другим згідно із Законом України від 08.12.2016 р. № 1780-VIII)

випускати у світ, виготовляти та/або розповсюджувати продукцію, що містить популяризацію або пропаганду органів держави-агресора та їх окремих дій, що створюють позитивний образ працівників держави-агресора, працівників радянських органів державної безпеки, виправдовують чи визнають правомірною окупацію території України;

(частину другу статті 28 доповнено новим абзацом третім згідно із Законом України від 08.12.2016 р. № 1780-VIII, у зв'язку з цим абзаци другий — шостий вважати відповідно абзацами четвертим — восьмим)

випускати у світ, виготовляти чи розповсюджувати продукцію, яка містить інформацію, віднесену до недобросовісної реклами, рекламу з використанням шаржування державних символів України (Державного Герба, Державного Прапора, Державного Гімну) у будь-якому вигляді;

(абзац четвертий частини другої статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

випускати у світ, виготовляти чи розповсюджувати видавничу продукцію, що містить інформацію, дані, відомості, поширення та/або розповсюдження яких заборонено законодавством;

(абзац п'ятий частини другої статті 28 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

випускати у світ, виготовляти чи розповсюджувати видавничу продукцію, обіг якої заборонено законодавством;

(абзац шостий частини другої статті 28 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

абзац сьомий частини другої статті 28 виключено

(згідно із Законом України
від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

розповсюджувати видавничу продукцію без дозволу її власника (співвласників), а також з порушенням законодавства України з питань інтелектуальної власності.

(абзац восьмий частини другої статті 28 у редакції
Закону України від 03.02.2004 р. № 1407-IV, із змінами,
внесеними згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Суб'єкти видавничої справи не мають права розголошувати дані, що становлять державну або іншу таємницю, яка охороняється законодавством.

(частина третя статті 28 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Частину четверту статті 28 виключено

(згідно із Законом України
від 20.09.2019 р. № 124-IX)

Розповсюджувач не має права на розповсюдження вітчизняної видавничої продукції, виданої з порушенням законодавства України та ввезеної з-за кордону, яка підпадає під обмеження, визначені цим Законом.

(частина п'ята статті 28 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 08.12.2016 р. № 1780-VIII)

Стаття 28¹. Ввезення з території держави-агресора, тимчасово окупованої території України видавничої продукції, що може бути розповсюджена на території України

Видавнича продукція, що має походження або виготовлена та/або ввозиться з території держави-агресора, тимчасово окупованої території України, може бути ввезена на митну територію України та розповсюджена на її території за умови наявності відповідного дозволу, крім видавничої продукції, що ввозиться громадянами в ручній поклажі або супроводжуваному багажі загальною кількістю не більше 10 примірників.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, забезпечує реалізацію цього Закону шляхом видачі (відмови у видачі, переоформлення, видачі дублікату, анулювання) дозволу на ввезення видавничої продукції, що має походження або виготовлена та/або ввозиться з території держави-агресора, тимчасово окупованої території України, на митну територію України (далі - дозвіл).

Видача (відмова у видачі, переоформлення, видача дублікату, анулювання) дозволу здійснюється відповідно до законів України "Про адміністративні послуги", "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" в установленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Аналіз та оцінку видавничої продукції щодо віднесення її до такої, яка не дозволена до розповсюдження на території України, здійснює експертна рада центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, яка формується з представників органів державної влади, галузевих асоціацій, спілок, громадського експертного середовища, видавців, провідних діячів культури, мистецтва, науки і освіти, соціальних психологів, медіаекспертів та інших фахівців інформаційної сфери (далі - експертна рада).

Критерії оцінки видавничої продукції, що дозволена до розповсюдження на території України, розробляються та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, відповідно до вимог цього Закону.

Для отримання дозволу суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, такі документи:

заяву про надання дозволу, в якій зазначаються повна назва видання мовою оригіналу та українською мовою, країна-виробник, рік виходу у світ, кількість примірників, що ввозяться на митну територію України;

один примірник оригіналу видання, що ввозиться на митну територію України;

оригінал або нотаріально засвідчену в установленому порядку копію угоди, укладеної з власником прав на видання, що підтверджує надання права на розповсюдження видавничої продукції на території України, разом з перекладом на українську мову, засвідченим нотаріально;

рецензію, складену державною мовою фахівцем (експертом) щодо оцінки та характеристики змісту видання, засвідчену підписом власника прав на видання.

Зазначений перелік документів, що подаються суб'єктом господарювання, є вичерпним.

Подання суб'єктом господарювання заяви про одержання (переоформлення, одержання дублікату, анулювання) дозволу, а також видача (відмова у видачі, переоформлення, видача дублікату, анулювання) йому дозволу здійснюються у паперовій або електронній формі через центр надання адміністративних послуг.

Видача або надання відмови у видачі дозволу здійснюється безоплатно протягом 10 календарних днів з дня надходження заяви та документів, необхідних для видачі дозволу.

Підставою для відмови у видачі дозволу є:

подання суб'єктом господарювання не в повному обсязі пакета документів, необхідних для одержання дозволу згідно із встановленим цим Законом переліком;

виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;

негативний висновок експертної ради.

Підставою для переоформлення дозволу є зміна найменування або місцезнаходження суб'єкта господарювання - юридичної особи або зміна прізвища, імені, по батькові чи місця проживання фізичної

особи - підприємця.

Переоформлення дозволу здійснюється безоплатно за заявою, до якої додається дозвіл, що підлягає переоформленню.

Строк видачі переоформленого дозволу становить п'ять робочих днів з дня одержання заяви про його переоформлення.

Підставою для видачі дубліката дозволу є його втрата або пошкодження.

Видача дубліката дозволу здійснюється на безоплатній основі протягом п'яти робочих днів з дня одержання заяви про його видачу.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, анулює дозвіл з таких підстав:

звернення суб'єкта господарювання із заявою про анулювання дозволу;

припинення юридичної особи (злиття, приєднання, поділ, перетворення, ліквідація);

припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця;

негативний висновок експертної ради.

Рішення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, про анулювання дозволу повинно містити перелік та опис підстав (обґрунтування) анулювання дозволу. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, надсилає копію рішення про анулювання дозволу не пізніше п'яти робочих днів з дня його прийняття. Рішення про анулювання дозволу може бути оскаржено до суду.

Дозвіл видається на строк дії угоди, укладеної власником прав на видання, що підтверджує право на розповсюдження видавничої продукції на території України, але не більше п'яти років.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, вносить до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" у формі електронних документів, засвідчених електронним цифровим підписом, видані дозволи, а також інформацію про їх анулювання в день видачі таких дозволів чи прийняття рішення про їх анулювання.

(статтю 28¹ доповнено новою частиною дев'ятнадцятою згідно із Законом України від 06.09.2018 р. № 2530-VIII, у зв'язку з цим частини дев'ятнадцяту - двадцять третю вважати відповідно частинами двадцятою - двадцять четвертою)

Випуск у вільний обіг на митній території України видавничої продукції, що має походження або виготовлена та/або ввозиться з території держави-агресора, тимчасово окупованої території України для розповсюдження на території України, здійснюється митним органом на підставі відповідного дозволу, отриманого від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері з використанням механізму "єдиного вікна" відповідно до Митного кодексу України.

(частина двадцята статті 28¹ у редакції Закону України від 06.09.2018 р. № 2530-VIII, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 14.01.2020 р. № 440-IX)

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, веде реєстр видавничої продукції держави-агресора, дозволеної до ввезення та розповсюдження на території України, забезпечує його розміщення на своєму офіційному веб-сайті та єдиному державному веб-порталі відкритих даних.

Розповсюдження на території України видавничої продукції, що має походження або виготовлена та/або ввозиться з території держави-агресора, тимчасово окупованої території України, без наявності відповідного дозволу, передбаченого цією статтею, тягне за собою застосування до розповсюджувачів такої продукції адміністративно-господарських санкцій у формі накладення адміністративно-господарського штрафу в розмірі десяти мінімальних заробітних плат за кожен випадок такого розповсюдження, вчиненого вперше, та у розмірі п'ятдесяти мінімальних заробітних плат за кожен наступний випадок такого розповсюдження.

Рішення про накладення штрафу, передбаченого частиною двадцять першою цієї статті, приймає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, на підставі звернень правоохоронних органів, юридичних та фізичних осіб. Мотиви та обґрунтування щодо визначення розміру адміністративно-господарського штрафу мають міститися в рішенні про накладення штрафу.

Видавнича продукція, що має походження або виготовлена та/або ввозиться з території держави-агресора, тимчасово окупованої території України та розповсюджується на території України без відповідного дозволу, передбаченого цією статтею, вилучається з обігу центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

(Закон доповнено статтею 28¹ згідно із Законом України від 08.12.2016 р. № 1780-VIII)

Стаття 29. Права споживача

Споживач має право на: заміну видавничої продукції, в якій виявлено поліграфічний та інший технологічний брак; гарантію виконання відповідно оформлених передплатних зобов'язань.

Розділ III

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ВИДАВНИЧІЙ СПРАВІ

Стаття 30. Міжнародне співробітництво

Міжнародне співробітництво у видавничій справі здійснюється на основі міжнародних договорів, ратифікованих Україною, та законодавства України.

Міжнародне співробітництво у видавничій справі спрямовується на:

- зміцнення матеріально-технічної бази видавничо-поліграфічного комплексу шляхом впровадження нових технологій, залучення для цього іноземних інвестицій;
- інтенсифікацію культурного і наукового обміну з іншими державами, розширення участі у міжнародних виставках, ярмарках тощо;
- створення мережі розповсюдження вітчизняної видавничої продукції за кордоном та відповідно — іноземної в Україні;
- забезпечення культурних, наукових і освітніх потреб українців, які проживають за кордоном.

Стаття 31. Участь у зовнішньоекономічній діяльності

Суб'єкти видавничої справи можуть у встановленому законодавством порядку брати участь у зовнішньоекономічній діяльності.

Розділ IV

ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТА ВИДАВНИЧОЇ СПРАВИ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНУ УКРАЇНИ "ПРО ВИДАВНИЧУ СПРАВУ"

(назва розділу IV із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Стаття 32. Припинення діяльності у видавничій справі

Діяльність суб'єкта видавничої справи припиняється:

- з ініціативи засновника (співзасновників) суб'єкта видавничої справи або самим суб'єктом видавничої справи, який є фізичною особою — підприємцем;
- на підставі рішення суду;
- у разі припинення юридичної особи (припинення діяльності фізичної особи — підприємця).

(частина перша статті 32 у редакції Закону України від 01.07.2014 р. № 1554-VII)

Суб'єкт видавничої справи вважається таким, що припинив свою діяльність, з моменту виключення його з Державного реєстру.

Стаття 33. Відповідальність суб'єкта видавничої справи

Особи, винні у порушенні цього Закону, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно з законодавством України.

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Закон України "Про видавничу справу" набирає чинності з дня опублікування.

До приведення інших законів у відповідність з нормами цього Закону вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

2. Особи, які згідно з цим Законом підлягають внесенню до Державного реєстру, зобов'язані протягом року з дня опублікування цього Закону подати заяву про внесення до Державного реєстру та одержати право на видання, виготовлення чи розповсюдження видавничої продукції.

3. Кабінету Міністрів України протягом двох місяців після опублікування Закону України "Про видавничу справу":

- подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що впливають з цього Закону;
- розробити і привести у відповідність з цим Законом свої нормативно-правові акти;
- забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

м. Київ
5 червня 1997 року
№ 318/97-ВР

Президент України
Л. КУЧМА